

РЕШЕНИЕ

№ 5442

гр. София, 24.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5419** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 30.04.2021 г., постановено по НАХД № 1365/2018 г. Софийски районен съд, 16-ти състав е потвърдил Наказателно постановление № 23-002061/14.11.2017 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което на [фирма], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева на основание чл. 414, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 61, ал.1, във връзка с чл.1, ал.2 от КТ.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от [фирма], [населено място], в която се излагат съображения за неправилност, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост на решението. Смята се, че както административнонаказващият орган, така и съдът неправилно са възприели, че се касае за трудово правоотношение. Твърди че, в АУАН и НП неясно е посочена датата и мястото на извършване на нарушението. Моли се съдът да отмени решението, а с него и обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. А., която моли атакуваното решение да бъде отменено.

Ответникът, чрез юрк. И. оспорва касационната жалба и моли съда да я остави без уважение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – София - град, XVII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, във вр. с чл. 63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От фактическа страна, Софийският районен съд е приел за установено следното:

В Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ е постъпил сигнал за работа на лица без трудови договори, както и за други нарушения на трудовото законодателство. На 03.11.2017 г., след 17:00 часа, инспектори в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на място в обект на контрол- магазин кинкалерия, находящ се в [населено място], ул. „Ц. Б. 3- ти“. На място била заварена да полага труд като продавач К. А.. След като приключила работата си с клиента, намиращ се в обекта, на лицето била дадена декларация, в която А. собственооръчно посочила, че работи от същия ден, с работно време от 09:00 часа до 18:00 часа, със заплащане 30,00 лева на ден. При проверката А. не посочила да има какъвто и да е сключен договор за полагане на труд, както и че замества когото и да е. Не посочила и, че е идвала да работи преди този ден в обекта. На 10.11.2017 г. проверката продължила по документи в сградата на Д „ИТ“ С. в присъствието на управителя на дружеството .За лицето К. А. бил представен граждански договор от 29.10.2017 г. за работа в три отделни дни, сред които и 03.11.2017 г.

Във връзка с констатациите, на 10.11.2017 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение. Същият бил подписан от управителя без възражения по констатациите. В законоустановения 3-дневен срок не било подадено възражение срещу съставения акт. След преценка на събраните по преписката доказателства, административно-наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление, с което определил наказание имуществена санкция на работодателя в размер на 1 500 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Б. Т., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като наказаното дружество, в качеството му на работодател, безспорно е нарушило нормата на чл. 61, ал.1 КТ.

Решението е правилно.

Нормата на чл. 61, ал.1 КТ въвежда императивно задължение за двете равнопоставени страни по трудовото правоотношение (работник и работодател) да сключат трудов договор преди постъпването на работника на работа. Едновременно със сключването на писмен трудов договор (чл. 62, ал.1 КТ) работодателят е длъжен да предостави на работника преди постъпването му на работа

екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомяването по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на НАП (чл.63, ал.1 КТ). Съдържанието на трудовото правоотношение е посочено неизчерпателно в нормата на чл.66, ал.1 КТ - място на работа, наименование на длъжността, срок на трудовия договор, основно и допълнителни възнаграждения, продължителност на работния ден или седмица. Тези основни характеристики на трудовия договор се установяват от собственоръчно попълнена от К. А., ЕГН [ЕГН], декларация от 03.11.2017 г. – място на работа, постъпване на 03.11.2017 г., длъжност „касиер”, работно време, почивни дни, трудово възнаграждение.

При тези данни по делото, установени безпротиворечиво от показанията на свидетелката Т. и писмените доказателства, районният съдия при правилно приложение на материалния закон е приел, че е осъществен съставът на нарушението по чл.61, ал.1 КТ – работодателят не е уредил като трудови, правоотношенията си с работничката К. А., ЕГН [ЕГН], чрез сключване на писмен трудов договор с нея преди постъпването ѝ на работа на 03.11.2017 г.

Правилно районният съдия е приел, че правоотношението между работодателя и работника разкрива съществените елементи на трудово правоотношение по смисъла на чл. 66, ал.1 КТ, поради което представеният от дружеството граждански договор от 29.10.2017 г. прикрива трудов такъв. Следва да се отбележи факта, че за съществуването на сключен граждански договор не е посочено нищо от страните, като актът е подписан от управителя на дружеството без никакви възражения или обяснения. В случая проверяващите лица са заварили на място лицето да продава в обекта на контрол. Правилно и обосновано установените признаци на правоотношението като работно време, работно място, трудово възнаграждение, почивни дни, са навели решаващия съд на извод за доказаност на нарушението по чл. 61, ал.1 КТ. При задълбочено сравнение между характеристиките на трудовия договор и договора за поръчка, съдът счита за правилен извода, че правоотношението между наказаното лице, в качеството му на работодател, и заварения в търговския му обект работник, е следвало да бъдат уредени като трудови. Респ. икономически по-силната страна следва да понесе отговорността за липсата на сключен такъв договор.

На следващо място съдът намира за неоснователни изложените възражения за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на проведеното административно-наказателно производство.

При анализ на събраните по делото доказателства, вкл. и представената пред настоящата съдебна инстанция - Заповед № 3-0088/11.02.2014 г. на Изпълнителен директор на ИА „Главна инспекция по труда” се обосновава извода, че АУАН № 23-002061/10.11.2017 г. е съставен от материално компетентен орган по см. на чл. 416 ал.1 от КТ във вр.чл. 21 ал.2 от Устройствения правилник на ИА „Главна инспекция по труда”.

Неоснователни са съображенията на касатора във връзка с неяснота на датата и мястото на извършване на нарушението. Същата е конкретно посочена в НП, а именно 03.11.2017 г., тъй като именно на тази дата лицето К. А. е било установено да престира труд на обекта.

На последно място настоящият състав на съда преценява като несъществено нарушение допуснатата техническа грешка в наказателното постановление, която се отнася до неточно изписване на името на санкционираното дружество /вместо

[фирма] е изписано неправилно [фирма]/ и лицето, което е заварено от проверяващите да полага труд в проверявания обект /вместо фамилията А., същата е изписана неправилно А./. Сочения недостатък не е съществено процесуално нарушение и не води до невъзможност да може да се разбере кое е лицето, което е заварено от проверяващите да полага труд в проверявания обект, при условие, че както в НП, така и във всички приложения към преписката документи е посочен ЕГН на лицето, което дава възможност за неговата индивидуализация. Безспорно се касае до явна техническа грешка и в изписването на дружеството-работодател, която обаче не създава никакви проблеми за организиране правото на защита на нарушителя. Допуснатите технически грешки не съставляват основание за отмяна на НП на това правно основание.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл. 348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, който сочи, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лв. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което е взел участие юрк. И.. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, и не предполага полагане на специални усилия от страна на процесуалния представител за запознаване със същото и за изразяване на становище по него. При това положение полагащото се възнаграждение следва да бъде определено в размер на 80 лв. за касационното производство - този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.04.2021 г., постановено по НАХД № 1365/2018 г. Софийски районен съд, 16-ти.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК 20486025, да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.